

K rodu horažďovického rodáka Karla Němce

BOŽÍ MUKA U SV. VOJTĚCHA. Pod dolejší branou jsou Boží muka Sv. Vojtěchu posvěcená. Tato rázovitá baroková stavbička má dvojí schody umožňující přístup k obrazům Sv. Vojtěcha a k Pietě. Pobožný občan a obecní starší Tomáš Pitner za pomoci literátského cechu postavil tuto Boží muka, což se stalo za faráře P. Spinky. Stavba posvěcena 23. dubna 1738.

Článek Dr. Flegla o významném horažďovickém rodákovi mne zaujal natolik, že jsem se prostě rozjela na jihozápad, abych se takřkajíc ocitla „in“. Horažďovice mne uvítaly nejen slunečným počasím, spoustou zeleně a úpravnými fasádami, ale také nevšední ochotou lidíček jak v Infocentru, tak přímo na zámku, kde jsou umístěny expozice Městského muzea. Pan Karel Němec tam někde nahoře je jistě potěšen zvláště tím, že jeho rozsáhlé a pečlivě zorané lány historicko-vlastivědného pole ošetřují především mladí.

Pátajíc u svého psacího stolu v pramenech, nenacházela jsem pro náš časopis to, co zařazujeme nejraději, totiž alespoň malou rodopisnou tabulku. Přála bych všem badatelům tolik přízně, kolik se jí dostalo mně v osobě pana Ing. Karla Jiřího Němce, takže kýžený rodopisný přehled mohu předložit z toho nejvěrohodnějšího pramene - z rodinného archivu.

Potěšení, které mi poskytuje otevřená kniha Dějiny města Horažďovic (Karel Němec, Horažďovice 1936), jistě nemusím popisovat nijak zešíroka. Tato práce K. Němce zůstává trvale jedinečným zdrojem pro studium historie města. O knize samé vypoví nejvíce výňatek z její tiráže:

Vydáno péčí a nákladem Okrašlovacího spolku v Horažďovicích v únoru 1936. Vytiskl Jan Kobes v Plzni ... v počtu 590 výtisků. Fotografie (kromě nádvoří zámku a staré radnice), malby, kresby a výzdoba knihy: Karel Němec (plány chrámu sv. Petra a Pavla a kostela sv. Jana provedeny na podkladě skizz prof. Vaňka z Klattov, geologická mapka dle skizy prof. Dr. Fr. Švece). Obraz proti titulu představuje městský znak Horažďovic, provedený (Karlem Němcem) podle originálu v Knize městských práv z r. 1495, vycházejícího z městské pečete. Ze zmíněných ilustrací Karla Němce přikládám obrázek, jehož popisek je rovněž převzat doslova, tedy z pera člověka nejpovolánějšího.

Bohumila Trnková

Rod Němců v pokrevní otcovské linii, pocházející ze statku U Němců čp. 14 ve Velkém Boru

Jiří Němec	Pavel	Jakub	František	Václav	Karel	Josef	Karel	Akad. Jaroslav
zdedil	zdedil	převzal	získal	dědí grunt	Zářečí	(1854 -	(5.12.1886 Zářečí -	* 15.3.1921
grunt	grunt	grunt	grunt	roku 1825	(1826 -	1923	8.5.1972 Strakonice)	Horažďovice
v ceně 40 zl.	r. 1715	r. 1757	r. 1790	manželka	1876)	Zářečí)	m. Bohuslava	Ing. Karel Jiří
r. 1682				Eleonora	m. Josefa	m. Josefa	Kropsbauerová	* 20.6.1923
				Šolarová	Kábová	Kolářová	(24.7.1896 - 10.12.1975)	Horažďovice

Čerpáno z práce:

Rodokmen Němců zpracovaný podle podkladů Karla Němce z "Paměti" Doc. Ing. Zdeňkem Papešem, CSc., Praha 1987

Krátce z historie gruntu "U Němců" ve Velkém Boru čp. 14

Statek u Němců v hodnotě 40 zlatých byl připsán v nové gruntovní knize r. 1682 Jiřímu Němcovi. Nový hospodář měl dát svému bratru Janovi 10 zl. 40kr. a své maceše a jejím sirotkům rovněž 10 zl. a 40 kr., což splácel po jednom zlatém ročně.

Ve stejné hodnotě byl též grunt připsán Pavlu Němcovi dne 10. 12. 1715. Na vystrojení pohřbu rodičů mu bylo odečteno 8 zlatých. Svým sourozencům Václavovi, Kryštofovi, Evě a Mařeně měl vyplatit po šesti zlatých a čtyřiačtyřiceti krejcarech. Odhad gruntu byl zvýšen na 88 zlatých.

Po Pavlovi přejal hospodářství dne 17. 12. 1757 v téže hodnotě 88 zlatých jeho syn Jakub. Svému mladšímu bratru Danielovi, který se přizemil na Slavíkovský grunt čp. 20, dal do hospodářství obilí.

V přítomnosti dvou svědků pak dne 26. 12. 1790 Jakub Němec oznámil, že z nedostatku sil pro další hospodaření předává grunt čp. 14 svému synu Františkovi, jemuž byl připsán opět v hodnotě 88 zlatých. František Němec zemřel r. 1815, aniž zanechal poslední pořízení.

Hospodaření se ujal syn Václav, který teprve roku 1825 uzavřel se sourozenci dohodu, aby grunt čp. 14 byl právně postoupen jemu a jeho manželce Eleonoře, rozené Šolarové.

Václav Němec mladší pak uzavřel 3. ledna 1842 svatební smlouvu s Kateřinou rodem Chlanovou, v níž dává do společného vlastnictví svůj grunt čp. 14 v ceně 712 zlatých. Svým bratřím Karlovi (který odešel do Zářečí u Horažďovic) a Františkovi měl nový hospodář dát po jedné krávě a dvou ovcích. Vracejíc se jednoho dne z návštěvy u rodičů na Práchni, spatřila Kateřina Němcová, že v Boru hoří. Jata neblahou předtuchou uhnala se tak, že u ní propukly souchotiny a r. 1864 zemřela. Jejich statek skutečně vyhořel.

Dalším velkoborským hospodářem na čp. 14 se stal již třetí Václav a po něm jeho zeť František Sládek s manželkou Růženu převzali hospodářství v r. 1919. Jejich dcera Marie se provdala za Václava Nováčka z Břežan a tak se novomanželé stali novými hospodáři ve svůj svatební den 1. února 1940.

Václav Červený